

متن پرسش

سلام: زمان موضوعی بود که بنده حاضر شدم بخاطرش همه عمرم رو زجر کشیدن را بپذیرم. زمان فقط مال خداست خدایی که خلق کرد تا شناخته شود. رنج با زجر فرق میکند! زجر نه یعنی فقط سر بریده شدن در کربلا، زجر یعنی اسارت اهل بیت امام حسین علیه السلام، زجر یعنی کشته شدن به نا متعارف ترین شکل در غزه، زجر یعنی صبر ابا الفضل العباس در کربلا. زجر برای دین نیست زجر رنجی خاص و نامتعارفی است که فقط برای خدا کسانی آن را متقبل می شوند. وگرنه ما در دین رنج و صبر داریم اما زجر برای دینداری یا بهشت رفتن یا عملی ثواب ندارم. امام خمینی با زمان اینقدر محکم و به نهایی ترین نتیجه از خود رسید. زمان یا چیزی که شما آن را تاریخ می خوانید سیری است که منتسب به خدا و آن را به عشق خدا می پذیرند. زمان را حتی با دین داری هم نباید تقلیل داد زیرا دین حقایق سعادت بشری است که خداوند با پیامبرش به ما داد تا بشریت به سعادت برسد اما زمان امری بود که خداوند از پیامبرش خواست تا خداوند سیر هستی اش را که خواسته ای منحصر به اوست اتفاق بیفتد. زمان آن چیز است که تمام هستی را زیر و رو می کند و آنیست که کاملاً مال خداست. در هیچ کجا ندیدم خداوند اینقدر منحصر بفرد چیزی را مال خود بدانند، زمانی که مسئولیتش را امام زمان بعهدہ گرفتند و صاحب این مسئولیت بزرگ برای خدا شدند. سخنان امام را بشنوید آیا با دین صرف می شود این سخنان را پذیرفت یا دینی این گفته ها را دارد که زمان را اصل قرار داده؟

https://uploadkon.ir/uploads/cf5303_25VID-20250903-155017-368.mp4

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد خوب است سری به جزوه «زمان شناسی و نظر به فطرت تاریخی ما در انقلاب اسلامی» <https://eitaa.com/jozavatlobolmizan/1865> بزنید به امید گشوده شدن میدان تفکر که به گفته جناب گادامر، تفکر، تاریخی است و باید نسبتی بین حضور تاریخی و تفکر پیش آید. موفق باشید